

σης, παιδί μου, γιατί θάρρωστήσεις και σύ. Ένω δὲ ἔμενα ἔκπληκτος ἔτι, μοῦ εἰπεν ἡ μητέρα νὰ δεῖξω εἰς τὴν Λείαν τὸν κῆπόν μου.

Ἄπειρακρύθην μικρὸν καὶ τῆς ἔκκυρης σημείου, λέγων συνάμα:

— "Ελα λοιπόν, πάμε.

Μὲ ἡκολούθησε χωρὶς λέξιν νὰ προφέρῃ.

Εἶχε κηπάριον, τὸ δποῖον ἐγὼ αὐτὸς καλλιέργουν καὶ ἐκεῖ ὀδήγησα τὴν Λείαν. Μόλις κατεδέχετο νὰ ρίψῃ βλέμμα ἐπὶ τῶν ἀνθέων μοῦ. Προσεπάθουν διὰ μυρίων τρόπων, ἀλλὰ μάτην, νὰ ἐπισπάσω τὴν προσοχήν της ἐπὶ τῶν χρωματιστῶν γερανίων μου καὶ τῶν ρόδων, τὰ δποῖα ἔνεκα τοῦ ὑπερβολικοῦ ποτίσματος καὶ τοῦ σκαλίσματος ἡμποδίζοντο νὰ αὔξηθωσιν.

Ἡ Λεία ὅμως πάντοτε ρεμβώδης.

Τότε εἰς ἴδιαίτερον μέρος τῆς ἔδειξα ἐπερόν τι φυτὸν χρήταμορ, τὸ δποῖον εἴχα ἀποσπάσει ἀπὸ παραθαλασσίου βράχου, ὃπου ἐποτίζετο ὑπὸ τῶν κυμάτων καὶ μεταφυτεύει ἐκεῖ. Καθ' ἐκάστην τὸ ἐπότιζα μὲ ἀλατισμένον ὕδωρ. Ἐκεῖνο ὅμως συνειθισμένον νὰ ζῆ ἐπὶ τοῦ βράχου χωρὶς καν ὄλιγον χώμα καὶ εἰς τὴν βασίαν πνοὴν τοῦ ἀνέμου, δὲν ἐδύνατο νὰ ζήσῃ εἰς τὴν ἐλαφρὰν καὶ γάνιμον γῆν, τὴν θερμοκρασίαν καὶ τὴν σκιὰν τοῦ κήπου.

Ἡ Λεία ἔρριψε συμπαθὲς βλέμμα ἐπὶ τοῦ κρητάμου. Χωρὶς νὰ τὸ θέλω, παρέβαλα τὴν μικράν μου φίλην πρὸς τὸ φυτόν, καὶ ὡς ἐξ ἐνοτίκου προησθάνθην ὅτι καὶ ἐκείνη ἐπίσης ἥθελε καταβληθῆ ἀπὸ τὰς πολλὰς τσυφερότητας καὶ περιποίησεις. Ἀναμφιβόλως ἡ μήτηρ, ἡ ὄποια ἐγνώριζε τὸ τέλος τῆς κόρης καὶ ἐπερίμενε τὸν θάνατόν της εἰς ὡρισμένην σχεδὸν ἡμέραν, θὰ τὴν ἡγάπα υπερβολικά, θὰ ἐφρόντιζεν ἀδιαλείπτως δι' αὐτήν, καὶ θὰ τὴν περιέβαλλε μὲ θεραπείαν πολὺ ζωηρὰν διὰ τόσον ἀσθενὲς πλάσμα.

Ἡσθάνθην τὴν ἀνάγκην νὰ κάμω τὰ ωχρὰ χείλη της νὰ μειδιάσωσι καὶ εἰπα εἰς τὴν Λείαν:

— "Ερχεσαι νὰ δης τὴν καλύθην μου;

Ἡ καλύθη μου ὡμοιάζει πρὸς τὰς τῶν ἀγρίων, κατεσκευασμένη ἐκ κλάδων δένδρων καὶ καλάμων. Ἐκλεισταὶ δὲ ἐπειγνίδια. Διὰ νὰ φθάσωμεν ἐκεῖ ἐπερόν νὰ περάσωμεν ἐνα ρυάκιον. Ἐθαδίζαμεν εἰς ἀπόστασιν ὡς ἀπὸ τοῦ ἄλλου. Ἐφοβούμην νὰ τὴν πλησιάσω, ἀν καὶ ἐπειθύμουν νὰ φανῶ ὅτι τὴν ἐλυπούμην, καὶ ὅτι τὴν εὑρισκα ἀξιολάτρευτον.

* * *

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐπερόκειτο νὰ περάσωμεν τὸ ρυάκιον, ἡ Λεία ἔτεινεν, ὡς ἐξ ἐνοτίκου, τὴν χειρά της ἵνα λάθη τὴν ἴδιακήν μου. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς μητρός της, ἡ ἰδέα τοῦ πυρετοῦ τούτου, τοῦ διποίου τὸ ἀκατανόητον δι' ἐμὲ ἐπιθέτον ἐλώδης μὲ κατετρόμακεν, ἥθιον εἰς τὴν μυῆμην καὶ κλείσας τὴν χειρά ἔσπευσεν ἡ ἀποσύρω τὸν βράχιόν μου. Ἀλλ' ἐπειδὴ

τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ἐπήδησε καὶ ἡ Λεία, μ' ἔσφιξε περισσότερον καὶ οἱ μικροὶ δάκτυλοι τῆς συνέλαβον τοὺς ἴδιους καὶ καρκίνους μου.

Ἄποτόμως ἀπεσύρθην καὶ ἡ Λεία κατέπεσεν ἐπὶ τῶν γονάτων εἰς τὴν ἑτέραν ὅχθην τοῦ ρυάκιου. Ἐπροχώσασα, ἀλλὰ καὶ ἐκείνη ἡτο ἥδη ὄρθια, κατάλευκος καὶ χωρὶς νὰ προφέρῃ λέξιν παραπόνου.

Ἡδη παραπλεύρως ἔξικολούθησαμεν τὸν δρόμον μας. Δὲν ἐτόλμων νὰ τὴν ἀτενίσω. Ἐφοβούμην τὸ παραπονητικὸν βλέμμα της καὶ ἐντρεπόμουν δι' ἐμκυτόν.

Πορ τῆς εἰσόδου τῆς καλύθης ἐκάθησεν ἐπὶ λοφίσκου ἐκ χλόης.

Οὐδὲ ἐσκέφθην νὰ τῆς εἰπῶ νὰ εἰσέλθη. "Αλλως τε, ἀφοῦ ἡ μεγάλη κυρία ἐβαρύνετο, τί ἀνάγκη ἡτο νὰ τῆς δεῖξω τὰ παιγνίδια μου· διὰ νὰ τὰ περιφρονήσῃ;

Ἐκάθησα καὶ γὼ πλησίον της, παραπλεύρως της. Ἐστήριξα τὴν κεφαλήν μου ἐπὶ τοῦ βραχίονός της. Ἡ καρδία της μόλις ἤκουετο παλλομένη. Τότε σιωπήλην, ώς ἡτο, τὴν παρετήρουν ἀνήσυχος. Οἱ ὄφιχλιμοι τῆς περιεβάλλοντο ὑπὸ στεφάνης ὑποκυάνου. Τὸ στόμα της μόλις ἀνοικτὸν καὶ ἐλαφρῶς ρόδινον. Οἱ βραχίονές της ὥχοι, οἱ δάκτυλοι ἰσχνοί καὶ καὶ κινήματα λίγαν ἀσθενεῖς.

— Μὰ τί ἔχεις, μικροῦλκ μου; τὴν ἡρωτησα. Εἶσαι δρρωστη;

— Ανεκίνησε τὴν κεφαλήν, ἵνα εἰπη ὅχι.

— Αϊ! τότε εἰσαὶ λυπημένη γιατί δὲν μᾶς ἀφησαν νὰ φιλήθουμε. Μὰ είνε πολὺ κακὸν ἀν κανεῖς δὲν σὲ φιλεῖ.

Τὰ βλέφαρα τῆς Λείας ἀνεκίνηθησαν καὶ οἱ ὄφιχλιμοι τῆς ἔλαχμψην ὑγροῖ.

Εἰς οίκτον κινηθεὶς ἐκ τῆς ἀφώνου ταύτης θλίψεως, τὴν ἐφίλησα ἐπὶ τοῦ τραχήλου εἰς τὸ μέρος ὅπου τὸ δέρμα λεπτότερον ἔτι, ἀφήνει νὰ διαφρίνωνται αἱ κυαναὶ φλέβες. Τὴν ἐφίλησην εἶτα καὶ ἐπὶ τοῦ στόματος.

Λαθοῦσα καὶ ἐκείνη τότε θάρρος, μὲ κατεφίλησε πολὺ καὶ αὐτή.

Ἡ κούσθησαν φωναὶ καὶ ἐφάνησαν ἐρχόμεναι αἱ μητέρες μας. Ἀμέσως ἐννόησα ὅτι δὲν παρετήρησαν τὸ ἔγκαλημα. Καὶ βέβαια δὲν θὰ τὸ ἐπόδιδεν ἡ σιωπηλή μου φίλη.

"Οτε μετὰ πέντε λεπτὰ τὴν ἀπέχαιρετικά ἔξι ἀποστάσεως, ἀναχωροῦσα καὶ ἐκείνη μοῦ ἀπέδωκε τὸν χαίρεταισὸν δι' ἀσθενοῦς μειδιάματος ἐλαφρῆς εὔνοίας καὶ σκώμματος, ώσει ἡ εὐθυμία τῆς μικρᾶς κόρης ἐπέζη τῆς ἡμισθεσίσης ζωῆς της.

Μετὰ δύο ἡμέρας ἡμῖνην κλινήρης κατατηκόμενος ὑπὸ τοῦ ρίγους τοῦ ἐλώδους πυρετοῦ. Τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἀναρρώσεως μοῦ, δὲ παρῆλθεν ἡ φρενῆτις, ἡ μητέρα μοῦ μὲ εἰπεις:

— Βλέπεις, πουλάκι μου, πῶς ἡ Λεία σὲ ἀρρωστησε καὶ χωρὶς νὰ τὴν ἔγγισῃς;

Δὲν ἀπεκρίθην. Λαμβάνων δὲ τὸ ἀπόθετον ρυάκιον μὲ κατετρόμακεν, ἥθιον εἰς τὴν μυῆμην καὶ κλείσας τὴν χειρά ἔσπευσεν ἡ ἀποσύρω τὸν βράχιόν μου. Ἀλλ' ἐπειδὴ

καὶ ὑπερήφωνος διὰ τὸ μυστικόν, τὸ διποῖον καὶ εἰς τὴν μητέρα μοῦ ἔτι ἐφύλαξε.

Καὶ ἐκείνη ὡδὲ ἐφανταζετοκάν ὅτι εἰς τὸν βίον τοῦ μικροῦ τῆς ὑπῆρχεν ἥδη ἱστορία γυναικός.

Ο πυρετὸς ἔξηρφνισθη, τὰ ἔτη παρέχονται, ἀλλὰ τὸ φίλημα μένει.

"Ολα τὰ κατόπιν αὐτοῦ δὲν ἐδύνηθησαν για τὸ τέλειασθαι. Σήμερον ὄγδοον τούτης γέρων, ὅτε πλέον ἐπερεπεις φαίνωμαι λογικός, τὸ αἰσθάνομαι ἀκόμη ἐπὶ τῆς παρειᾶς μου.

Μ. ΔΕΒΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα, κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτησίας συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α' Β' καὶ Γ' δεδέμενοι στερεότατα καὶ κομφότατα πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν.

Ἐπίσης φύλλα τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων τοῦ Α' καὶ Β' τόμου πρὸς λεπτὰ 20 ἔκστον, καὶ τοῦ Γ' πρὸς λεπτὰ 10.

ΕΞΕΔΟΘΗ

Ο ΑΝΩΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

εἰς τὸν τεύχος ἐκ σελίδων 400 καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ δραχμῶν 2.

ΑΙΣΩΠΟΥ

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΣΑ

Τιμᾶται ἐν Αθήναις μιᾶς Δραχμῆς, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἔξωτερικῷ 1,20.

Ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν πωλοῦνται διάφοροι

ΝΕΩΤΑΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

«Ἐλληνικά καὶ Γαλλικά.

Τὰ ἐσχάτων; ἐκδοθέντα πέντε τεύχη τοῦ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ

τοῦ Α. Lutaud

τροποποιηθέντος συμφώνων της Ἐλληνο-Νομοθεσίας ὑπὸ τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημιακοῦ ηγητηοῦ τῆς Ιατροδικαστικῆς κ. Α. Δ. Καλλιθωαῖ, πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ λεπτῶν 50 ἔκστον, ταῖς ἐπαρχίαις δὲ καὶ τῷ ἔξωτερικῷ ἀποστέλλονται ἀντὶ λ. 60.

ΕΞΕΔΟΘΗ ΚΑΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΕΝ ΤΟΙ ΓΡΑΦΕΙΟΙ ΗΜΩΝ

ΤΟ BYZANTINON ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ 1888

ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΑΝΘΩΝ

Ο Α' καὶ Β' τόμοις τοῦ ἀρίστου ποιητικοῦ περιοδικοῦ τῆς Ζαχύνθου, πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ δρ. 8. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἔξωτερικῷ ἀποστέλλονται ἀντὶ δρ. 9.

Σακελλαρίου Βιβλιοθήκη τοῦ Λαοῦ: Βηλαρά Ποιήματα. — Τιμᾶται λεπτῶν 50, εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τῷ ἔξωτερικῷ ἀποστέλλεται ντιλά λεπ. 60.

ΟΡΑΙΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟΣ δι' ἐκδιστηλλα καὶ πωλεῖται ἐν τῷ γραφείῳ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».

ΣΥΛΛΑΟΓΗ πλουσίων στοιχείων καὶ κομημάτων διὰ

ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

ἐκομίσθη ἐσχάτως εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῆς Κορινθίας, δόδος Πατησίων ἀριθ. 9.

ΜΕΛΑΝΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΓΓΛΙΚΗ εἰς τενεκάδες ἐκ μιᾶς όκας καὶ 70 δραμῶν πωλεῖται ἀντὶ δρ. 4,25, ἐν τῷ γραφείῳ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».